

KURIER CZĘSTOCHOWSKI

CENA PRENUMERATY: miesięcznie 6 przesyłki pocztową 6 zł. z odnośnikiem do domu 6 zł. za odbierających pismo na miejscu 4,50 zł. — Cena pojedynczego numeru 20 groszy. — Gazeta ukazuje się codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt. W wypadku zaległości siły wyszła, lub innych czynników administracyjnych pismo nie jest zobowiązane do przesłania innego wydawnictwa w zamiast za niedostarczenie.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: CZĘSTOCHOWA, III ALEJA Nr 52, TELEFON 22-65. Godzinę przyjęć Redakcji oddzielną z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 18-01 do godz. 19-01. Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą swobodnie autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej.

CENY OGŁOSZENI: według cennika Nr 1: Za pierwszą milimetrów w części ogłoszeniowej 24 gr. Drobiazgi ogłoszenia: za słowo 24 gr. Wyrazy ponad 15 liter liczą się podwójnie. Nagłówki (tytuły, drukiem, najwyżej dwa) 48 gr. za wyraz. — Opłaty dodatkowe: Ogłoszenia, umieszczone w miejscu specjalnie wskazanym — 25 procent drożej. Ogłoszenia, których wykonanie przedstawia szczególne trudności, na trudność, 25 proc. drożej. Przy ogłoszeniach kilkakrotnych rabat. Termin przyjmowania ogłoszeń do najbliższego wydania: godz. 18-01 po południu. Konta bankowe: Poczta Konto Osk.: Warszawa Nr 654, Emisjonsbank. Oddział w Częstochowie, K. K. O. w Częstochowie.

Nr 145

Częstochowa, wtorek 24 czerwca 1941 r.

Rok III (XXXVI)

Odezwa Gen. Gubernatora dr. Franka Karność i dyscyplina naszym naczelnym obowiązkiem Ochrona Europy przed czerwonym terrorem

Proklamacja Kanclerza Adolfa Hitlera

Nota rządu Rzeszy do Sowietów

Włochy wypowiedziały wojnę ZSRR

Reuter i TASS przyznają się do zdradzieckiego spisku

Armie Niemiec, Rumunii i Finlandii przedmurzem chrześcijaństwa — Od Przylądka Północnego do Morza Czarnego jeden olbrzymi front — Walczą milionowe wojska

Berlin, 23 czerwca. — Kanclerz Hitler wydał w dniu wczorajszym odezwę do Narodu Niemieckiego, która m. in. stwierdza co następuje:

„Przyczyniły się do tego troskami i skazami na wielomiesięczne milczenie, doczekaliśmy się nareście godziny, kiedy mogą mówić otwarcie.

Kiedy Rzesza Niemiecka w dniu 3-go września 1939 r. otrzymała wypowiedzenie wojny od Anglii, powtórzyła się na nowo próba ze strony Wielkiej Brytanii udaremnienia wszelkiej inicjatywy w kierunku konsolidacji kontynentu, a tym samym odbudowy Europy w drodze walki przeciwko wszelkim elementom siły na tym kontynencie.

W ten sam sposób Anglia w ciągu szeregu wojen złamała engis Hiszpanie. Takimi samymi metodami prowadziła ona wojny przeciwko Holandii. Tak samo przy pomocy Europy zwalczała później Francję. Tak samo również na przełomie wieków rozpoczęła okrażanie dawnych państw niemieckich. W r. 1914 wojnę światową. W okresie kiedy w widomy sposób zaczęły się spełniać doświadczenia prorocstwa pewnego francuskiego meża stanu, iż w Niemczech jest o 20 milionów ludności za dużo i należy ją zlikwidować głodem, chorobami lub emigracją, Niemcy rozpoczęli swoje zmartwychwstanie. Jeżeli chodzi o Anglię, to w najmniejszym stopniu mogło ją to dotknąć lub jej zagrozić. Pomimo tego w tej samej

chwili podjęto w dalszym ciągu nową, kierowaną nienawistą politykę okrażania przeciwko Niemcom. Obok nas nienawistę tego międzynarodowego spisku światowego przeciwko tym wszystkim narodom, które upodobały się przez los były zmuszone do najcięższej walki o byt, aby zaprzeczyć na chleb codzienny. Przede wszystkim Włochy i Japonia były tymi krajami, którym nie tylko, podobnie jak i Niemcom, zakwestionowano udział w dobrach tego świata, ale nawet formalnie go zabroniono. Wspólne porozumienie tych narodów było więc aktem samoobroną przeciwko zagrażającej im egoistycznej koalicji światowej elementów kapitału i pracy.

Imperialistyczne dążenia Anglii i Sowietów

Jeszcze w roku 1936 Churchill oświadczył — jak o tym świadczy przemówienie amerykańskiego generała Woda przed komisją amerykańskiej Izby Reprezentantów — że „Niemcy stają się znowu zbyt potężne i z tego powodu muszą być zniszczone”. Niemcy nigdy nie starały się swojego, narodowo - socjalistycznego światopoglądu przenieść na teren Rosji, natomiast żydowski-bolszewicki potencjał w Moskwie bez skrupułów podjęli próbę narzucenia nam i innym europejskim narodom swojego państwa i to nie tylko w znaczeniu ideowym, ale przede wszystkim w znaczeniu wojskowym i politycznym.

Skutkami tej działalności reżimu moskiewskiego jest...

Dalzyj ciąg na stronie 2-ej

Kraków, 23 czerwca. — Generalny Gubernator dr Frank wydał wczoraj, w niedzielę, następującą odezwę do mieszkańców Generalnego Gubernatorstwa:

„Obywatele i Obywatelki Generalnego Gubernatorstwa!

Na rozkaz Wodza Państwa Niemieckiego niemieckie siły zbrojne objęły w dniu dzisiejszym czynną ochronę chrześcijańskiej Europy przeciwko odwiecznemu wrogowi chrześcijaństwa i zachodniej kultury. Stało się to pod przymusem konieczności zakończenia raz na zawsze nieustannej, podkopującej roboty bolszewików i fałszywej gry politycznej rządu sowieckiego.

Narodowo-socjalistyczne Niemcy jako ordonariusz i wykonawca nowego porządku sprawiedliwości społecznej, chwyciły za miecz przeciwko bolszewizmowi po otrzymaniu niezbitych dowodów, świadczących, jak zbrodniczymi środkami władcy czerwonego Kremla, w porozumieniu z wrogami Niemiec, pod maską traktatów, czynią przygotowania do zniszczenia tego nowego porządku i rozszerzenia pożogi wojennej. Z ogłoszenia dziś proklamacji Kanclerza Hitlera i oświadczeń rządu niemieckiego wynika jasno, że już od dwóch lat rząd sowiecki systematycznie udaremniał wysiłki państwa niemieckiego w kierunku zachowania pokoju. Decyzja Kanclerza Hitlera zmobilizowała na polu zbrojnym siły zbrojne świata wraz z ich sprzymierzeńcami do skutecznego i skutecznego obrony Europy przed groźbą czerwonego terrorku bolszewizmu.

Obywatele i Obywatelki Generalnego Gubernatorstwa! Sami wiecie co macie sądzić o Rosji Sowieckiej! Wiecie, jaki los spotkał waszych najbliższych po tamtej stronie Bugu i Sanu w ciągu ostatnich dwóch lat. Stoić pod bezpieczną ochroną niemieckich sił zbrojnych, które będą umiały wypełnić swoje zadanie! Możecie z całym spokojem oddawać się waszej codziennej pracy! Przed każdym z was stają jednak obecnie szczególne obowiązki, które musicie wypełnić z całą skrupulatnością i karnością we własnym najlepszym interesie! Nie dajcie się wprowadzić w błąd fałszywnym pogłoskami, lecz bądźcie pełni bezpieczeństwa pod ochroną niemieckich, którzy potrafią rozprawić się ze zdrajcami moskiewskimi i zniszczyć od wiecznego wroga chrześcijańskiej cywilizacji!

Dr FRANK,
Generalny Gubernator.

Kraków, dnia 22 czerwca 1941 r.

Faszystowska Italia u boku sprzymierzeńca

Ambasador Alfieri u min. v. Ribbentropa — Minister hr. Ciano zawiadomil ambasadora Sowietów w Rzymie o decyzji Włoch

Berlin, 23 czerwca. — Ambasador włoski Dino Alfieri przybył w niedzielę przed południem do niemieckiego ministra spraw zagranicznych von Ribbentropa i zakomunikował mu na polecenie swego rządu, że Włochy oświadczają pełną solidarność z Niemcami w akcji obrony przed zagrożeniem Europy, spowodowanym przez koncentrację czerwonej armii na Wschodzie i oświadczają, że od niedzieli godziny 5.30 rano uważają się za pozostające w stanie wojennym ze Związkiem Sowietów.

Ta decyzja rządu włoskiego została również w niedzielę rano podana do wiadomości przez włoskiego ministra spraw zagranicznych hr. Ciano ambasadorowi Rosji sowieckiej w Rzymie.

mości przez włoskiego ministra spraw zagranicznych hr. Ciano ambasadorowi Rosji sowieckiej w Rzymie.

Konszachy między Moskwą i Londynem

Przyznanie się do zdradzieckiej podwójnej gry — Urzędowe oświadczenie Tassa w angielskiej służbie informacyjnej

Berlin, 23 czerwca. — Jak donosi Niemieckie Biuro Informacyjne, angielska służba informacyjna opublikowała oświadczenie „agencji TASS, według którego go pomiędzy Związkiem Sowietów i Anglią osiągnięto pełne porozumienie.

Zaciemniamy dzisiaj

Od godz. 20.30
do godz. 3.30 rano

klamacji podstępnej zakulisowej gry żydowsko - bolszewickiej władz, podała do publicznej wiadomości potwierdzenie urzędowej rosyjskiej agencji informacyjnej ujawniając w ten sposób przed całym światem ten zdradziecki spisek.

Słowacja zrywa stosunki z Rosją

Bratysława 23 czerwca — Republika słowacka zerwała w niedzielę stosunki dyplomatyczne ze Związkiem Sowietów

W związku z tym stwierdzają w Berlinie, że powyższe doniesienie londyńskie nie było żadną niespodzianką. Jedynym momentem godnym uwagi jest to, że Londyn już w kilku godzin po zdemaskowaniu przez Kanclerza Hitlera w swą pro-

Losy kontynentu w rękach żołnierzy niemieckich

Dokończenie ze strony 1. sze

kiewskiego były jedynie we wszystkich krajach chaos, nędza i głód. Natomiast ja od dwóch dziesięcioleci lat czyniłem wysiłki, aby przy użyciu minimalnej interwencji państwowej i nie naruszając naszej produkcji na jakiegokolwiek спустoszenia, doprowadzić w Niemczech do nowego socjalistycznego porządku, który by nie tylko przyczynił się do zlikwidowania bezrobocia, ale także pozwolił ludziom pracującym na osiągnięcie coraz większych korzyści ze swej pracy.

Rezultaty tej polityki gospodarczej i reorganizacji społecznej naszego narodu, która po planowym przełamaniu antagonizmów stanowych i klasowych zmierza do prawdziwej wspólnoty narodów, jako swego ostatecznego celu, dąży niespotykane dotychczas w historii korzyści.

Pobudki porozumienia Berlin — Moskwa

W tych warunkach po ciężkiej walce wewnętrznej w sierpniu 1939 roku zdecydowałem się na wysłanie mojego ministra do Moskwy celem podjęcia tam prób przeciwdziałania brytyjskiej polityce okrażania Niemiec. Uczyniłem to jedynie w poczuciu odpowiedzialności za Naród Niemiecki, przede wszystkim jednak w nadziei, że w końcu uda się przeciw doprowadzić do jakiegos trwałego odprężenia i możliwego zapobieżenia ponoszenia z naszej strony ofiar. Istotnie Niemcy zapewniły w Moskwie, że tereny omawianych krajów — z wyjątkiem Litwy — znajdują się poza obreębem jakiegokolwiek politycznych zainteresowań niemieckich, ponadto zaś zawarto specjalne porozumienie na wypadek, gdyby Anglii udało się faktycznie użyć Polski jako narzędzia do wojny z Niemcami. Wobec tego wszystkiego milczałem, ponieważ musiałem milczeć, gdyż pragnienie moim było doprowadzenie do ostatecznego odprężenia, a w miarę możliwości także do stałego porozumienia z tym państwem. Jednak już w czasie naszej kampanii w Polsce sowiecki imperializm, wbrew układowi, wysunął nagle swoje pretensje do Litwy. Rzesza Niemiecka nigdy nie miała zamiaru okupowania Litwy i nigdy też nie stawiała wobec rządu litewskiego żadnych tego rodzaju pretensji. Wprost przeciwnie, prosiła dwuczesny rząd litewskiego o wysłanie do Litwy wojsk niemieckich w celu zapobieżenia ewentualnych odrazu, jako nie odpowiadająca celom polityki niemieckiej.

Podwójna gra Sowietów

Na tej podstawie przychyliłem się też do tego nowego zadania rosyjskiego, było to jednak tylko początek niestannego szeregu nowych pomysłów, które od tego czasu bez przerwy się powtarzały.

Zwyczajowo w Polsce, wywołano jedynie przez wojska niemieckie, skłoniło mnie do wystosowania nowej propozycji pokojowej pod adresem mocarstw zachodnich. Dzięki intrzygom międzynarodowych i żydowskich podżegaczy wojennych propozycje te spotkały się z odmową. Istotny powód tej odmowy leżał jednak wówczas w tym, że Anglia wciąż jeszcze miała nadzieję, że uda się jej zmobilizować jakąś koalicję europejską przeciwko Niemcom, przy udziale Bałkanów i Rosji Sowieckiej. W tych warunkach postanowiono w Londynie wysłać do Moskwy jako ambasadora misję Ormiana. Otrzymał on jasną instrukcję podjęcia na nowo za wszelką cenę stosunków między Anglią i Sowietami. O postępekach tej misji donosiła prasa angielska tak długo, że wreszcie względy taktyczne skłoniły ją do milczenia.

Moskwa zaczyna wysuwać żądania

Rzeczywiście w jesieni 1939 roku i na wiosnę 1940 roku ukazały się pierwsze skutki tej akcji. W chwili, kiedy Rosja czyniła czynne przygotowania do najrówniejszej nie tylko politycznej, ale i państw baltyckich, wysunęła ona nagle jako motyw swojego postępowania również zakłamaną, jak i śmiesznie twierdzenie, że zmuszona jest te kraje chronić od obcego zagrożenia, względnie zapobiec takiemu zagrożeniu. Twierdzenie to mogła mieć na myśli jedynie Niemcy, ponieważ żadne inne mocarstwo nie mogło w ogóle wtargnąć na teren nad Morzem Bałtyckim, ani prowadzić tam ewentualnie akcji bojowej. Mimo tego musiałem milczeć.

Wtedy z Kremla poszli jednak natychmiast dalej. Podczas kiedy Niemcy na wiosnę 1940 roku w duchu t. zw. paktu przyjaźni wycofali swe siły zbrojne daleko od wschodniej granicy, a nawet z terenów tych w wielkiej części w ogóle usunęli wojska niemieckie, właśnie w tym samym czasie rozpoczęła się akcja koncentracji wojsk rosyjskich w takich rozmiarach, iż mogła stanowić jedynie tylko świadectwo zagrożenia Niemiec. Według złożonego wówczas przez was moskiewski Molotowa oświadczenia, już na wiosnę 1940 roku w samych tylko państwach bałtyckich znajdowały się 22 rosyjskie dywizje. Ponieważ rząd rosyjski nieustannie twierdził, iż został wzwany przez tamtejszą ludność, cel obecności tych wojsk w tych okolicach mógł stanowić jedynie demonstrację przeciw Niemcom.

Koncentracja czerwonej armii

Podczas kiedy nasi żołnierze, począwszy od dnia 10 maja 1940 roku, łamali na Zachodzie potęgę francusko-brytyjską, koncentracja rosyjska na naszym froncie wschodnim odbywała się w dalszym ciągu w coraz bardziej groźnych rozmiarach. Od sierpnia 1940 roku powziąłem nadzieję, iż w interesie Niemiec nie mogło być na siebie odpowiedzialności za pozostawienie bez ochrony naszych, tak często pustoszonej, prowincji wschodnich wobec tego tak elzbrzyźmygo skupienia sił bolszewickich dywizji.

Równocześnie nastąpiło to, co miało na celu współpraca brytyjsko-sowiecka, mianowicie związanie na wschodzie tak znacznych sił niemieckich, że zwłaszcza w zakresie lotnictwa dowódcy niemieckie nie mogli już oczekiwać radykalnego zakończenia wojny na Zachodzie.

Próba podpalenia Bałkanów

Groźba ataku na Rumunię miała również za zadanie zaważanie i podpalenie lub w danych warunkach przynajmniej niszczenie ważnej bazy życia gospodarczego nie tylko Niemiec, ale także całej Europy. Wzrągnięcie Rosji do Rumunii i związanie Grecji z Anglią stanowiło groźbę zamienienia tych terenów w krótkim czasie w powieszony plac boju.

Jednak celem ostatecznego rozwiązania tych zagadnień i otrzymaniu wyjaśnień na temat nastawienia Rosji wobec Niemiec, jak również pod naciskiem stale wzrastającej mobilizacji nad naszą wschodnią granicą z prośbą o Molotowa do Berlina, sowiecki minister spraw zagranicznych zażądał wówczas wyjaśnień, względnie zgody Niemiec na następujące cztery punkty:

1. Pytanie Molotowa:

Czy niemieckie gwarancje dla Rumunii w wypadku ataku Rosji Sowieckiej na Rumunię zwracają się również przeciwko Rosji Sowieckiej?

Odpowiedź Kanclerza Hitlera:

Niemieckie gwarancje są ogólne i bezwzględnie są obowiązujące. Rosja jednak nigdy wobec nas nie osiadczała, że poza Besarabią posiada jeszcze w ogóle jakieg innego interesu w Rumunii. Już zajęcie północnej Bukowiny było złamaniem tego zapewnienia. Wobec tego nie przypuszczam, aby teraz nagłe Rosja mogła żywić jeszcze dalej idące zamiary wobec Rumunii.

2. Pytanie Molotowa:

Rosja czuje się ponownie zagrożona przez Finlandię. Rosja jest zdecydowana nie tolerować tego stanu rzeczy. Czy Niemcy są gotowe do niendzielania żadnej pomocy Finlandii, a przede wszystkim do natychmiastowego wycofania wojsk niemieckich, przemaszerowujących do Kirkenes, celem złusowania?

Odpowiedź Kanclerza Hitlera:

Niemcy tak w przeszłości, jak i obecnie nie mają w Finlandii żadnych interesów politycznych. Rząd Rzeszy Niemckiej nie mógłby jednak spokojnie, przyglądać się nowej wojnie Rosji przeciwko małym narodom fińskiemu, tym bardziej, że nie możemy nigdy uwierzyć w jakieg zagrożenie Rosji przez Finlandię. Nie chcemy więc w ogóle, aby w rejonie Morza Bałtyckiego powstało jeszcze raz ognisko wojny.

3. Pytanie Molotowa:

Czy Niemcy są gotowe zgodzić się, aby Rosja Sowiecka ze swej strony udzieliła gwarancji Bułgarii i wysłała w tym celu wojska sowieckie do Bułgarii, przy czym on, to jest Molotow, pragnie oświadczyć, że nie zamierzały on przy tej okazji na przykład oświadczyć, że nie zamierzały on przy tej okazji na przykład zleżonizować króla.

Odpowiedź Kanclerza Hitlera:

Bulgaria jest państwem suwerennym i nie wiem nie o tym, aby, podobnie jak Rumunia do Niemiec miała Bulgaria w ogóle zwracać się do Rosji Sowieckiej o jakieg gwarancje. Poza tym musiałbym na ten temat porozumieć się z moim sprzymierzeńcem.

4. Pytanie Molotowa:

Rosja Sowiecka potrzebuje za wszelką cenę wolnego przejścia przez Dardanele i żąda również dla swojej ochrony obaśdzenia kilku ważnych basenów Dardanelami, względnie nad Bosforem. Czy Niemcy zgadzają się na to czy nie?

Odpowiedź Kanclerza Hitlera:

Niemcy są gotowe do udzielenia w każdym czasie swojej zgody na zmianę statutu z Montreux na korzyść państwa czarnomorskich. Niemcy nie są gotowe do wyrażenia swojej zgody na objęcie w posiadanie rosyjskie basenów cieśninami morskimi.

Zajęłam pod tym względem jedynie stanowisko, jakie musiałem zajęć jako odpowiedzialny wód państwa niemieckiego, a także jako świadek mojej odpowiedzialności przedstawić europejskiej kulturze i cywilizacji. Następnym tego było wzmożenie działalności ze strony

Pierwsze działania na granicy sowieckiej

Berlin, 23 czerwca. — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikowała w dniu 22 czerwca: „Od wczesnych godzin rannych dnia dzisiejszego na granicy Rosji Sowieckiej odbywają się działania bojowe. Próby nieprzyjacielskie, mające na celu nalot na Prusy Wschodnie, zostały odparty wśród ciężkich strat. Niemieckie samoloty myśliwskie zestrzeliły liczne czerwone samoloty bojowe.

W walce przeciw brytyjskim wyspom silne eskadry niemieckich samolotów bojowych bombardowały w ciągu ub. nocy portowe obiekty w Southampton. W urzędzeniach, w dokach, magazynach i zakładach przemysłu żywnościowego wybuchły rozległe pożary. Dalsze ataki lotnicze skierowały się na lotniska na terenie Szkocji północnej oraz Anglii środkowej. Na północ od Sunderlandu uległ poważnemu uszkodzeniu celnymi pociskami bombowymi wielki statek frachtowy. W toku wypadu dwóch niemieckich śmigaczy w kierunku wybrzeża Anglii, śmigacze te zaszły w bojowy kontakt z trzema brytyjskimi śmigaczami, które otrzymawszy kilka celných pocisków, zawróciły. W godzinach popołudniowych dnia wczorajszego znikła liczba brytyjskich samolotów bojowych pod silną osłoną aparatów myśliwskich dokonała nalotu na francuskie wybrzeże Kanalu La Manche. W wyniku niezwykle zaciekłych walk powietrznych niemieckie myśliwce zestrzeliły 26 samolotów brytyjskich. Ponadto artyleria przeciwlotnicza oraz artyleria marynarki wojennej strzeliły dwa duże samoloty nieprzyjacielskie. W toku powyższych walk podpułkownik Gailand uzyskał trzy zwycięstwa powietrzne. W ciemnej nocy nieprzyjaciel przy użyciu słabych jednostek zrzucił bomby kuszące i zapalające na kilka miejscowości zachodnich Niemiec, nie wyrządzając jednakże żadnych, godnych wzmianki szkód.

Wzmoczone ataki lotnicze na Anglię Zatopiono 53 000 BRT. — Nalot na Aleksandrię

Berlin, 23 czerwca. — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje: „Jedzie podwodne zatopiony na Atlantyku północnym 6 nieprzyjacielskich okrętów handlowych oraz krążownik pomocniczy, wyposażony w samolot katapultowy o łącznym tonażu 52.900 BRT. Samoloty bojowe, zaatakowały w dniu wczorajszym i ubiegłej nocy z dobrym skutkiem okręty, znajdujące się u ujścia rzeki Humber. Zatopiono przy tym jeden parowiec towarowy pojemności 6.000 BRT, oraz ciężko uszkodzono dwa wielkie okręty handlowe. Dalszych skutecznych ataków powietrznych dokonano na ważny port dowozowy Grimsby i obiekty portowe w Great Yarmouth oraz lotniska w Anglii środkowej i wschodniej. W czasie nocnego ataku na wielką szkocką fabrykę lekkich metali Fort William zniszczono bombami ciężkiego kalibru obiekty fabryczne. Silniejsza eskadra niemieckich samolotów bojowych bombardowała w nocy na 21 czerwca brytyjską bazę morską Aleksandrię. W Afryce północnej niemieckie samoloty burzące w atakach zniżyły rozproszony koncentracje wojsk brytyjskich oraz kolumny samochodowe koło Bugbu. W okolicy Tobruku niemieckie samoloty bojowe wzniesły bombami pożary baraków i magazynów z materiałami pędnymi. Nieprzyjaciel słabymi siłami obrzucił ubiegłej nocy bomby zapalające i rozpryskowe w kilku miejscach na terenach nadbrzeżnych w północnej Niemczech. Wśród ludności cywilnej było kilka ofiar. W dzielnicach mieszkaniowych wyrządzone zostały nieznaczne szkody w budynkach. Noce myśliwce zestrzeliły jeden brytyjski samolot bojowy.

26:5

Sobotnia bitwa powietrzna Niemców z Anglikami

Berlin, 23 czerwca. — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje: „W sobotę po południu angielskie samoloty bojowe pod silną osłoną lotnictwa myśliwskiego usiłowały dokonać nalotu na tereny okupowane. W walce powietrznej, jaka się wywodziła, zostały one odparte, ponosząc poważne straty. Niemiecy piloci myśliwscy zestrzeliłi 28, zaś artyleria przeciwlotnicza 2 samoloty brytyjskie. Zaginęło 5 samolotów niemieckich.

Zacięty opór Włochów w Afryce Wschodniej

Rzym, 23 czerwca. — Włoski komunikat wojenny z soboty 21 czerwca brzmi następująco: „Na terenie Afryki północnej nieprzyjacielskie samoloty zrzuciły kilka bomb na Benghazi oraz zaatakowały jedną z naszych baz lotniczych. Pod Tobrukiem obustronny pojedynk artyleryjski. Zacięty opór naszych wojsk w Afryce wschodniej zmusza nieprzyjaciela do niezwykle uciążliwych ruchów oraz do krwawych ataków.

Włosi zatopili 15 parowców na Atlantyku Setki bomb na fortyfikacje Tobruku

Rzym, 23 czerwca. — Włoski komunikat wojenny z niedzieli, 22 czerwca brzmi następująco: „W nocy z 21 na 22 czerwca zespoły naszego lotnictwa bombardowały atakując w Barmula na wyspie Malcie. Na terenie Afryki północnej lotnictwo osiadało baterie artylerii i umocnienia fortyfikacyjne Tobruku, zaś na odcińku Bugbu zmotywowane jednostki oraz koncentracje brytyjskiego wojska. Na terenie Afryki wschodniej nasze oddziały w rejonie Galla i Sidamo ewakuowały miejscowości Gimma, która w celu uniknięcia ofiar wśród ludności została ogłoszona jako miasto otwarte, lokując się na pozycjach, położonych na zachód od niej. Mały garnizon pozostawiony w Gimma przekazał Anglikom to miasto, przy czym przyznano im prawo posiadania broni. Na wodach Atlantyku nasze łodzie podwodne dokonały zbiorowego ataku na wielki nieprzyjacielski transport konwojowany — o czym doniesiono w komunikacie wojennym z dnia 10 czerwca — spowodowały zatopienie 15 parowców łącznej pojemn. 98.500 BRT, stordbowali jeden kontrtorpedowiec oraz zestrzeliły wielki samolot dwusilnikowy. Wspomnianie łodzie podwodne pozostawiły pod komendą komandora Luigi Longanesi Cattani, komandora Manlio Petroni, komandora Giuseppe Roselli Lorenzini i kapitana marynarki Mario Pollina, tudzież kapitana Pasquale Terra.

Rosji Sowieckiej, skierowane przeciwko Rzeszy. Mimo tego sadziłem, że wciąż jeszcze najlepiej będzie zachować milczenie. Natychmiast po rozbiciu się tej próby dokonano ponownego zmocnienia koncentracji wojsk rosyjskich nad wschodnią granicą Niemiec. W bezpośredniej pobliże granicy niemieckiej w sposób demonstracyjny przesunięto w coraz bardziej wzrastającej liczbie oddziały wojsk pancernych i wojsk spadochronowych. Jeżeli jednak trzeba było jeszcze ostatniego dowodu na potwierdzenie, mimo wszelkich zaprzeczeń i ukrywania faktów doświada do skutku koalicji pomiędzy Anglią a Rosją Sowiecką, to dowodem tego dostarczył konflikt jugosłowiański. Ponieważ Jugosławia nie milczyła, kierownictwo polityki sowieckiej przeszło obecnie jeszcze jeden krok dalej. Nie tylko zorganizowali oni pucz, ale także w kilka dni później z oddanymi sobie nowymi kreaturami zawarli znany układ przyjaźni, mający na celu zmocnienie woli Serbów do oporu i podburzenie ich przeciwko Niemcom. Nie były to wcale jakieś polityczne zamiary. Moskwa zażądała mobilizacji armii serbskiej. Ponieważ w tym momencie uważałem za właściwe lepiej nie mówić, władcy Kremla poszli jeszcze jeden krok dalej. Rząd Rzeszy znajduje się dziś w posiadaniu dokumentów, z których wynika jasno, że Rosja celem decydującego sklonienia Serbii do walki złożyła za-

pełnienie, iż przez Saloniki będzie dostarczała broni, samolotów, amunicji i innych materiałów wojennych przeciwko Niemcom. Wszystko to działo się w tej samej chwili, kiedy ja osiągnęliśmy rady japońskimi ministrowi spraw zagranicznych dr. Matsucue, doprowadzając do przedstawienia Rosji w nadziei oddania w ten sposób w jej usługi sprawie pokoju. Jedynym tylko dziełem zwycięstwa „wzmacniania frontu i dotarcia naszych nieporównywalnie dźwizy do Skopje, nie opuszczono do zrealizowania zamiarów tego sowieckiego angielskiego spisku.

Zwycięstwa walczyło mocarstw osi, odniesione na Bałkanach, oświadcza wielkie plany uwikłania Niemiec, w ciągu którego lata w wielomiesięczne walki na południowym wschodzie, a tym samym ukończenie stałe postępującego wysyłania sowiecko-rosyjskich armii i wzmożenie ich pogotowia bojowego, aby następnie wraz z Anglią i przy poparciu spodziewanych dostaw amerykańskich, móc zdusić i pokonać Rzeszę Niemiecką i Włochy.

Tym samym Moskwa nie tylko zła mała układ naszego paktu przyjaźni, ale uczyniła to w sposób sromotny. I to wszystko działo się podobnie, jak w wypadku Finlandii lub Rumunii, kiedy na Kremlu do ostatniej chwili na zewnątrz obłudnie zapewniali o pokojowym nastawieniu przyjaźni, redagując przy tym pozornie niewinne dementi.

Jeśli w tych warunkach do chwili obecnej byłem zniewolony do milczenia, to o-

bień nadeszła chwila, iż dalsze przylganie się byłoby nie tylko grzechem zaniebawiania, lecz zbrodnią wobec całej Europy. Na naszej granicy znajduje się obecnie około 160 dywizji sowieckich. Od szeregu tygodni ustawicznie trwają wypadki naruszania tej granicy nie tylko u nas, ale również na dalekiej północy, jak i w Rumunii. Wobec tego z 17 czerwca o przetrzymaniu na teren Rosji Niemieckiej przy tym wymieniono strzały i wypartoje. Tym samym nadeszła chwila, w której okazuje się konieczność wystąpienia przeciwko spiskowi żydowsko-angielskiego podżegaczy wojennych oraz przeciwko żydowskiemu władcom bolszewickiej centrali w Moskwie.

Narodził się Niemiecki! W tej chwili odbywa się koncentracja wojsk, która pod względem rozpiętości frontu rozmia-
rów jest największą, jaką dotychczas widział świat. Ramię w ramię z fińskimi towarzyszami

stoją bojownicy zwycięskich walk pod Narvik, nad północnym Oceanem Lodowatym. Niemieckie dywizje pod rozkazami zdobywców Norwegii bronią wspólnie z fińskimi bohaterami walk o wolność pod dowództwem marszałka ziem fińskich. Od Prus Wschodnich aż po Karpaty stoją formacje niemieckiego frontu wschodniego. Nad brzo-
mami Prutu i w dolnym biegu Dunaju aż do wybrzeża Morza Czarnego leżą żołnierze niemiecki i rumuński pod rozkazami szefa państwa Antoniescu. Jak widać, zadaniem tego frontu jest nie tylko ochrona poszczególnych krajów, ale bezpieczeństwo całej Europy, a tym samym ocalenie nas wszystkich.

Wobec tego zdecydowałem się dziś złożyć ponownie losy i przysięgę Państwu Niemieckiego i Narodu Niemieckiego w ręce naszych żołnierzy. Niech Bóg do-
pomóż nam szczególnie w tej walce!

ADOLF HITLER.

Berlin, 22 czerwca 1941 roku.

Zdemaskowanie podstępnych kno- wów

Minister von Ribbentrop przed mikrofonem — Oficjalne uzasadnienie kroku niemieckiego — Moskwa w roli podpalacza świata

Berlin, 23 czerwca. — Minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop w obecności przedstawicieli prasy niemieckiej i zagranicznej — w sali Bundesratu ministerstwa spraw zagranicznych — w niedzielę o godz. 6-tej rano podał przez radio do wiadomości opinii światowej, notę ministerstwa spraw zagranicznych do rządu sowieckiego. Nota ta uzasadnia przekonującą stanowisko Niemiec, głosząc m. in.:

„Kiedy rząd Rzeszy kierowany życzeniami znalezienia pomiędzy Niemcami i ZSRR wyrównania interesów i zwrócił się w lecie 1934 roku do rządu ZSRR, zdawał sobie sprawę, że porozumienie z państwem, które z jednej strony okazywało swoją przynależność do grona państw narodowych z wszystkimi z tego wynikającymi prawami i obowiązkami, które jednak z drugiej strony opiewane było przez jedną partię, dążącą jako sekcja komunizmu do rozszerzenia rewolucji światowej i do rozwiązania tych właśnie narodowych państw nie będzie łatwym zadaniem.

Rząd Rzeszy podjął tę próbę, postawiwszy na dalszym planie swoje ciężkie założenia, wynikające z podstawowych różnic wytycznych politycznych Niemiec i Rosji sowieckiej i z ostrego przeciwieństwa dwóch diametralnie różnych światopoglądów „między narodowymi” socjalizmem a bolszewizmem. Rząd niemiecki kierował się przy tym myślą, że wykluczenie wojny uwarunkowane przez porozumienie między Niemcami i Rosją i przez to osiągnięcie zapewnień realnych potrzeb życia tych dwóch narodów stojących zawsze w przyjaznych do siebie stosunkach byłby tworzył najlepszą gwarancję przeciwko dalszemu rozszerzaniu komunizmu w Europie. Rząd niemiecki stał w tym przypuszczeniu u podstawy, że „to pewne przelazły w samej Rosji i pewne postanowienia rządu rosyjskiego na międzynarodowym obszarze wykazywały przynajmniej jak możliwe — a odwrót od tych doktryn i od dotychczasowych metod rozdawania obcych narodów. Przyjęcie, jakie niemiecki krok spotkał w Moskwie i gotowość zawarcia paktu z Niemcami wydawały się potwierdzać te zmiany. Tak doszło 13 sierpnia 1939 do zawarcia paktu nieagresji i 28 września 1939 do podpisania układu granicznego i przyjaźni pomiędzy tymi dwoma państwami. Ośrodek tych układów leżał w obustronnym zobowiązaniu obu państw nieatakowania się, życia w pokojowych stosunkach sąsiedzkich i jak w oddziale-
nieniu sfer interesów. Rzeczywiście rząd Rzeszy z zawarciem paktu nieagresji z Rosją przeprowadził natychmiast gruntowne przedstawienie polityki wobec ZSRR, przyjmując od tego czasu przyjazną postawę wobec Związku sowieckiego.

Rząd niemiecki wypełnił wiernie układy z Związkiem sowieckim co do litery jak i co do ducha, ponadto przez pokonanie Polski, a więc przez udział krwi niemieckiej pomógł Związkowi sowieckiemu do uzyskania największego od czasu jego istnienia zewnętrzno-politycznego sukcesu. Tylko przez tę zwycięską niemiecką politykę wobec Rosji i przez potrzebę zwycięstwa niemieckich sił zbrojnych było to możliwe. Rząd niemiecki dlatego słusznie mógł przypuszczać, że postawa Związku sowieckiego wobec Rzeszy Niemieckiej będzie taka sama, przede wszystkim dlatego, iż podczas rokowań jakie prowadził minister spraw zagr. Rzeszy v. Ribbentrop w Moskwie, jak i przy innych okazjach rząd niemiecki dał wyraz temu, że te układy tworzą podstawę do trwałego wyrównania obustronnych niemiecko-sowieckich relacji i że oba państwa przy wzajemnym respektowaniu relacji miały wolę nie mieszać się w wewnętrzne sprawy partnera — aby dojść do trwałego dobrego sąsiedztwa. W tym przypuszczeniu rząd niemiecki pomylił się jednak gruntownie, co niestety bardzo szybko miało się okazać.

Komintern — rzeczywiście — już wówczas po zawarciu niemiecko-sowieckiego układu zaczął swą aktywność we wszystkich dziedzinach. Dotyczy to nie tylko Niemiec, ale również państw z nim zaprzyjaźnionych lub neutralnych, jak i obszarów okupowanych przez wojska niemieckie. Aby nie postępować lawnie przeciwko tym układom, zmieniono tylko metody, maskując się starymi i z większym wyrachowaniem. Silna i skuteczna obrona zmusiła Komintern do próbowania swych akcji wywołotów i wywiadów wobec Niemiec na okrajnych drogach w państwach sąsiedzkich z Niemcami. Dyplomatyczne przedstawicielstwa Rosji sowieckiej, przede wszystkim generalny konsulat

W Pradze dawały tej akcji cenne poparcie. Obszerny, dokumentaryjny materiał świadczył i wysładowczy Kominternu jest do dyspozycji.

Następnie poczynienie szachujące — jak stwierdza dalej oświadczenie ministra v. Ribbentropa — skierowało się przeciw Finlandii. Kiedy żądanie sowieckie zrezygnowania przez Finlandię z jej suwerenności zostało odrzucone, doszło do wzmarsu czerwonej armii. Obszary odstąpienia przez Finlandię w zawartym układzie pokolowym zostały natychmiast zbolsewizowane. W parę miesięcy potem zaatakowano Litwę wbrew wszelkim układom zawartym między Związkiem sowieckim a Niemcami. Po ciężkich rokowaniach i w imieniu przyjaźnego uregulowania przyjeździe Niemcy aż z ciężkim sercem ten fakt do wiadomości. Estonię spotkał ten sam los.

Wbrew niemiecko-rosyjskiemu układowi uślusowała Rosja uprawiać na niemieckim obszarze suwerennym agitację komunistyczną. Na niemieckiej granicy interesów zgromadziło silne garnizony rosyjskie. W lecie 1940 r. zaczęła Rosja sowiecka swą grę intryg na Bałkanach.

Przyjaźń plutokratów z bolszewikami

Specjalnie wyrażała stała się agresywna polityka i intymna polityczna współpraca Rosji sowieckiej z Anglią podczas kwietniowego kryzysu na Bałkanach. Pucz bełgradzki był zainicjowany przez współpracowników Rosji sowieckiej, którzy już od 14. XI. 1940 r. w dobroju Jugosławii przeciw państwu w. Z. nielegalnym serbskim rządem Simowicza podpisany został S. IV. br. pakt przyjaźni, mający bełgradzkie dążenia leżące do odwrócić dla przeprowadzenia leżących zbrodniczych czynów. W tym samym czasie kiedy Niemcy przeciwstawiali się angielskiemu pochodowi w Grecji, próbowała Rosja:

1) wspierać politycznie i wojskowo Jugosławie,

2) skłonić Turcję do zajęcia agresywnej postawy wobec Grecji i Niemiec,

3) w samej Rosji skoncentrować silne oddziały wojsk na granicy rumuńskiej, bessaabskiej i moldawskiej,

4) zastępca komisarza spraw zagr. Wyszyński podjął próbę skłonienia Rumunii do odpadnięcia od Niemiec.

Według planu angielsko-rosyjskiego wojska niemieckie miały być zaatakowane na Bałkanach. Szybkie jednak zwycięstwo niemieckie i lojalność gen. Antonescu zniweczyły te zamiary.

Podczas ugady Serbii znane antyniemieckie elementy przybyły na 200 języczołwskich samolotach do Rosji, gdzie do dzisiaj częściowo są zatrudnione.

Rząd sowiecki do ostatniego czasu czynił próby zatuszowania swych rzeczywistych zamiarów. Te zamaskowane manewry nie mogły oczywiście wprowadzić w błąd Rzeszę. Wobec Niemiec nastawionej polityce rządu sowieckiego towarzyszyła w dziedzinie militarnej stale wzmagająca się koncentracja wszystkich stojących mu do dyspozycji sił wojskowych. Już w lecie 1940 r. naczelne dowództwo sowieckie zaczęło systematyczne przegrupowanie kontyngentów wojsk na wschodnią granicę Rzeszy.

Dale to obraz, że wojska rosyjskie coraz bliżej przysuwały się do granicy niemieckiej chociaż z niemieckiej strony nie przedstawiało żadnych wojskowych zarządzeń, którymi taka akcja rosyjska mogłaby być usprawiedliwiona. Dopiero to rosyjskie postępowanie zmusiło niemieckie siły zbrojne do przeciwdziałania. Pojedyncze oddziały rosyjskich wojsk i broni lotniczej posuwały się naprzód. Od początku kwietnia stwierdzono również wzrastające w liczbie naruszenia granicy i ustawicznie zwiększające się liczby przelotów nad obszarem Rzeszy przez rosyjskie samoloty. To samo dotyczyło według informacji rządu rumuńskiego również obszaru granicznego Bukowiny, Mołdawii i Dunaju.

Naczelna Komenda Wojsk Niemieckich zwracała kilkakrotnie uwagę kierownictwa zewnętrzno-politycznego Rzeszy na coraz to wzmagające się zagrożenie obszaru Rzeszy przez armie rosyjską i przy tym zaakcentowała, że powodów tej koncentracji mogą być tylko ofensywne zamiary.

24. 6. data do zrozumienia rządowi Rzeszy, że rozwija się kwestia bessaabska i oświadczyła, iż pretensje je obejmują również Bukowinę, obszar nigdy nie należący do Rosji.

I tym razem zdecydowały się Niemcy w imieniu pokoju pośredniczyć, wywierając wpływ na Rumunię, aby odstąpiła wymienione obszary. Następnie przez zawartą umowę Bukowina i Bessarabia zostały anektowane aż do Dunaju, zbolsewizowane i przez to zrujnowane. Pomimo tego, że rząd sowiecki jasno i niedwuznacznie uchybił przez to podpisanej przez niego w Moskwie umowie — rząd niemiecki starał się dalej zaimować postawę więcej niż lojalną. Rząd niemiecki ponadto aby wykazać lojalność narodowościowo trudności ewakuacji i sprowadził z powrotem do Rzeszy wszystkich Niemców z rosyjskiego obszaru suwerennego.

Na skutek rosyjskiego parcia na Bałkany, przyszedł do głosu terytorialny problem tego obszaru. Po interwencji Niemiec przy wyrównaniu spornych kwestii państw bałkańskich, zarządził się coraz wyraźniej kierowana przeciwko Niemcom polityka rosyjska.

Ambasador angielski w Moskwie Cripps miał zawsze dobrych słuchów u dyplomatów sowieckich. Równocześnie przeprowadzano w Rosji silną intensyfikację przygotowań wojennych na wszystkich obszarach. Mimo tej nieprzejawianej postawy Związku sowieckiego, minister spraw zagranicznych Rzeszy w liście swym do Stalina zwrócił nowy wysiłek w kierunku porozumienia. Następnym tego były odwiedziny komisarza Molotowa w Berlinie, podczas których stwierdzono, że Rosja do rzeczywistej współpracy z mocarstwami Paktu Trzech, a przede wszystkim z Niemcami takjuż wówczas będzie gotowa, kiedy Niemcy zapłacą żadaną przez Związek sowiecki cenę. Cena ta leżała w spełnieniu następujących żądań:

1) Gwarancja rosyjsko-sowiecka dla Bułgarii i uzależnienie wojskowych punktów oparcia Rosji na tym obszarze.

2) Traktatowy układ z Celem celem stworzenia wojskowej bazy Związku sowieckiego na Bosforze i Dardanelach na zasadzie długoterminowego najmu.

3) Zupelną aneksja Finlandii, co praktycznie oznaczałoby wytepienie narodu fińskiego.

Niemcy naturalnie nie mogli przyjąć tych żądań. W następstwie tego Rosja sowiecka wzmacniała swoją wrogość, antyniemiecką politykę, coraz ściślej współpracując z Anglią. Okazało się to pierwszy raz w dziedzinie dyplomatycznej wiedzy, kiedy Niemcy przedsięwzięli w Bułgarii kroki ochronne przeciw ładowaniu wojsk brytyjskich w Grecji. Doszło wówczas do oficjalnego dążenia ambasadora sowieckiego w Berlinie. Pomimo wyczerpującego wytłumaczenia przez rząd Rzeszy celu i powodu jego zarządzeń rosyjskich, które w dalszym ciągu służyły również interesom rosyjsko-sowieckim, rząd sowiecki publikował oświadczenie pod adresem Bułgarii mające wręcz wrogi wobec Rzeszy Niemieckiej charakter. Także i w tym wypadku Niemcy milczały.

Pierwsze wleci z frontu wschodniego: Czerwone maszyny w płomieniach

Doniesienia te Naczelnej Komendy Armii Niemieckiej ze wszystkich zawartymi w nich szczegółami będą podane do wiadomości opinii publicznej.

Gdyby jednak jeszcze mogły istnieć najmniejsze wątpliwości co do agresywności rosyjskiej koncentracji — to usunął je do reszty ostatnie wiadomości nadeszłe w tych dniach do Naczelnej Komendy Armii Niemieckiej. Wyniki obserwacji ostatnich dni wykazują, że grupowanie wojsk rosyjskich, przede wszystkim oddziałów zmotoryzowanych i pancernych następowało w ten sposób, że rosyjskie naczelne dowództwo jest w możności podjęcia agresywnego posuwania się, Meldunki o wzmagającej się wywiadowej i patrolowej czynności tak jak i codziennie meldunki o zajęciach na granicy oraz o potyczkach wysnutych posterunków pomiędzy tymi dwoma armiami — uzupełniają obraz położenia wojskowego, napietego do ostatniości — które już chwila może doprowadzić do wybuchu. Dziś nadeszła z Anglii wiadomość o rokowaniach angielskiego ambasadora Crippsa.

Pierwsze wleci z frontu wschodniego: Czerwone maszyny w płomieniach

Niemiecki korespondent wojenny opisuje zniszczenie jednego z sowieckich lotnisk

... 23 czerwca. — Jest kilka minut po godzinie 2-giej. Na wschodzie zaczyna niebo nieco się rozjaśniać. W tej chwili niemieckie Junkersy jeden po drugim startują w gesty kolebności po sobie, jako nie kończące się łańcuch maszyn. Na czele maszyn dowódcy. Następnie wielka runda do zbioru — i już ciężko obładowane ptaki w zwartym szyku ciągną ku wschodowi w stronę granicy. Pierwsze braski idą w kolorze srebrno-szarych unoszą się nad polami i łąkami. Już eskadra przelatuje nad granicą. W tej samej chwili na dole zaczynała się szosami posuwać nieskończona szara kolumna. Pierwsze wojska niemieckie wkroczyły do Rosji. Równocześnie rozpoczyna się impetujący koncert ognioży: to artyleria niemiecka przystawiona pierwsze pozycje rosyjskie do ataku. Teraz Junkersy szłyby z wielką szybkością nad ziemią rosyjską. Nie widać jeszcze żadnej obrony przeciwlotniczej. Wreszcie, o 10.15 80 km po drugiej stronie granicy pierwszy oddział artylerii przeciwlotniczej. Chmurki rozpryskiwały się podskokami wystrzeliła jednak daleko od celu. Nie mogą one zarażać naszej eskadry. Jak barwna dywan przesuwa się pod nami „łwina rosyjska” jak, pola, lasy o wspaniałych barwach, oświetlone, wczesna zima poraża. Na drogach nie widać żywej duszy. Eskadra atakuje wielki łuk około miasta. Teraz zbliża-

sa nad jeszcze ścisłszą współpracą między politycznym i wojskowym kierownictwem Anglii i Rosji sowieckiej jak i wezwaniu lorda Beaverbrooka dawniej wrogo nastawionego wobec Sowietów do poparcia Rosji w jej przyszłej walce wszystkimi siłami stojącymi do dyspozycji, oraz wezwaniu do Stawów Zjednoczonych o poczynienie tego samego, dowodzi jasno jak i los chce się zgotować narodowi niemieckiemu.

Reasumując, rząd niemiecki z tego powodu podaje następujące oświadczenie:

Wbrew wszelkim przyrzeczeniom na siebie zobowiązaniom, w jakaszymy przeciwnieństwie do swych uroczystych zapewnień, rząd sowiecki zwrócił się przeciw Niemcom:

1) Rząd sowiecki nie tylko kontynuował swoje próby rozsadzenia kierowane przeciwko Niemcom i Europie, ale od wybuchu wojny wzmacniał je jeszcze.

2) Rząd sowiecki nastąpił w coraz wzrastającej mierze swoją politykę zagraniczną przeciwko Niemcom.

3) Rząd sowiecki koncentrował wszystkie swoje gotowe do uderzenia siły na granicy niemieckiej.

Przez to rząd sowiecki zdradził i złamał traktaty i umowy z Niemcami.

Niemcy nie mogą przypisywać bezczynności poważnemu zagrożeniu swoich granic wschodnich. Kanclerz Hitler widzi obecnie niemieckim siłom zbrojnym rozkaz przeciwstawienia się temu zagrożeniu wszystkim stojącymi do dyspozycji środkami potęgi. W przyszłej wojnie naród niemiecki jest świadomy, że nie występuje tylko do ochrony ojczyzny, ale że powołany jest do tego, aby cały świat kulturalny uratować przed śmiertelnym niebezpieczeństwem bolszewizmu i utworzyć drogę do prawdziwego społecznego podniesienia się Europy.

Odstąpienie południowej Dobrudży

Arbitraż bułgarsko-rumuński w Wiedniu

Wiedeń, 23 czerwca. — W ostatnich dniach zebrała się w Wiedniu na obrady rumuńsko - bułgarska komisja arbitrażowa, której celem jest uzgodnienie zagadnień i wykonanie układu w sprawie odstąpienia południowej Dobrudży.

ODPOWIEDZ USA DLA WŁOCH

Likwidacja wszystkich włoskich placówek konsularnych na terenie Stawów Zjednoczonych — Zamknięcie agencji i organizacji rządu faszystowskiego

Nowy Jork, 23 czerwca. — Na odbytej w dniu wczorajszym konferencji prasowej wiceminister spraw zagranicznych Sumner Welles zakomunikował, że rząd amerykański wystosował notę do ambasadora Włoch, w której to notce żądał likwidacji wszystkich placówek konsularnych włoskich oraz agencji i organizacji faszystowskiego rządu, na wyjątek ambasady włoskiej. — Członkowie wszystkich konsulatów są zmuszeni do opuszczenia ziemi amerykańskiej do dnia 15 lipca b. r. W nocie tej umotywowano konieczność likwidacji tym uzasadnieniem, iż dalsze ich funkcjonowanie na ziemi amerykańskiej nie jest w przyszłości pożądane, jako że nie spełniają one swego celu.

EWAKUACJA DAMASZKU

Względny natury politycznej i wojskowej

Genewa, 23 czerwca. — Z Vichy donoszą: Jak w poniedziałek w południe doniosły miarodajne czynniki francuskie, stolica Syrii Damaskus została ewakuowana. Przyczyną tego kroku były zarówno względy natury politycznej, jak i wojskowej.

Względny natury politycznej i wojskowej

Genewa, 23 czerwca. — Z Vichy donoszą: Jak w poniedziałek w południe doniosły miarodajne czynniki francuskie, stolica Syrii Damaskus została ewakuowana. Przyczyną tego kroku były zarówno względy natury politycznej, jak i wojskowej.

Względny natury politycznej i wojskowej

Genewa, 23 czerwca. — Z Vichy donoszą: Jak w poniedziałek w południe doniosły miarodajne czynniki francuskie, stolica Syrii Damaskus została ewakuowana. Przyczyną tego kroku były zarówno względy natury politycznej, jak i wojskowej.

Względny natury politycznej i wojskowej

Genewa, 23 czerwca. — Z Vichy donoszą: Jak w poniedziałek w południe doniosły miarodajne czynniki francuskie, stolica Syrii Damaskus została ewakuowana. Przyczyną tego kroku były zarówno względy natury politycznej, jak i wojskowej.

Względny natury politycznej i wojskowej

Genewa, 23 czerwca. — Z Vichy donoszą: Jak w poniedziałek w południe doniosły miarodajne czynniki francuskie, stolica Syrii Damaskus została ewakuowana. Przyczyną tego kroku były zarówno względy natury politycznej, jak i wojskowej.

Względny natury politycznej i wojskowej

Genewa, 23 czerwca. — Z Vichy donoszą: Jak w poniedziałek w południe doniosły miarodajne czynniki francuskie, stolica Syrii Damaskus została ewakuowana. Przyczyną tego kroku były zarówno względy natury politycznej, jak i wojskowej.

Względny natury politycznej i wojskowej

Genewa, 23 czerwca. — Z Vichy donoszą: Jak w poniedziałek w południe doniosły miarodajne czynniki francuskie, stolica Syrii Damaskus została ewakuowana. Przyczyną tego kroku były zarówno względy natury politycznej, jak i wojskowej.

Względny natury politycznej i wojskowej

Genewa, 23 czerwca. — Z Vichy donoszą: Jak w poniedziałek w południe doniosły miarodajne czynniki francuskie, stolica Syrii Damaskus została ewakuowana. Przyczyną tego kroku były zarówno względy natury politycznej, jak i wojskowej.

Względny natury politycznej i wojskowej

Genewa, 23 czerwca. — Z Vichy donoszą: Jak w poniedziałek w południe doniosły miarodajne czynniki francuskie, stolica Syrii Damaskus została ewakuowana. Przyczyną tego kroku były zarówno względy natury politycznej, jak i wojskowej.

WIZYTA MIN. PAVOLINIEGO W RZESZY

Niemiecko-włoska współpraca
kulturalna

Berlin, 23 czerwca. — W sobotę przybył z wiedeńskiej wizyty do Berlina minister oświaty ludowej królestwa Włoch Pavolini i został powitany przez ministra Rzeszy dra Goebbelsa w otoczeniu wysokich osobistości niemieckich i włoskich. Z okazji tej wizyty odbyła się ożywiona wymiana poglądów na temat zagadnienia współpracy w zakresie prasy, radia, filmu i teatru.

Monachium, 23 czerwca. — Włoski minister kultury ludowej Aleksandro Pavolini w przejeździe do Berlina przybył w sobotę rano do Monachium.

ARTYLERIA DLA AZORÓW

Samoloty brytyjskie nad Portugaliją

Lizbona, 23 czerwca. — Na pokładzie portugalskiego parowca „Carvalho Araujo” pojemności 4560 bryt. odeszły na Azory dalsze oddziały specjalnych wojsk portugalskich. Okręt zabrał ze sobą poza normalnym uzbrojeniem dla wojsk także liczny materiał dla ciężkiej artylerii.

Pewnie bombowce angielskie, prawdopodobnie wskutek braku benzyny, musieli przysunąć lądować w płaciek na terenie Portugalii. Zalogą złożoną z kilku osób podpalili samolot, a następnie została internowana. W płaciek o godz. 8-jej rano zaobserwowano nad miastem Vianno de Castelo w północnej Portugalii dwumotorowy angielski samolot bombowy, który narzucając portugalską strefę powietrzną przeleciał kilkakrotnie nad miastem. Później bombowiec ten odleciał w kierunku morza, gdzie poza strefą 8-milową zrzucał swój cały zapas bomb. Bombowiec nadleciał potem znowu nad ląd i wyładował w pobliżu Praia de Neiva, gdzie zalogę usunęła z samolotu wszystkie ważne dokumenty, poczem podpalila go. Policja portugalska ujęła zalogę i przewiozła ją do Porto.

„09” ZATONEŁA

Amerykańska łódź podwodna poszła na dno w czasie ćwiczeń w zanurzeniu

Nowy Jork, 23 czerwca. — Według komunikatu departamentu marynarki, łódź podwodna „09” prowadząca koło Portsmouth ćwiczenia w zanurzeniu zaginęła. Zachodzi obawa, że uległa ona katastrofie. Na miejsce wysłano statek ratowniczy, oraz kilku nurków, celem podjęcia łączności z zatopioną łodzią i wyratowania załogi. Katastrofa wydarzyła się na tym samym obszarze morskim, na którym przed dwoma laty zatoneła łódź podwodna „Squalus”.

RAF ULEGI

ESKADROM NIEMIECKIM

Sollum — pierwsza bitwa przeciwników
równych pod względem sił

Nowy Jork, 23 czerwca. — Angloskilska gazeta „New York Times” pisze w związku z klęską Anglii pod Sollum, co następuje: Rozucenie srotek tanków przez stronę angielską do walk w Afryce pozwala wnioskować, że chodzilo tu o akcje angielską zakrojona na wielką skalę. Jednak zamiast zwabić Niemców w pułapkę, Anglii zostali zmuszeni do walki o możliwość odwrotu. Była to pierwsza bitwa, w której Anglii pod względem ilości użytych tanków i samolotów posiadali „równe siły” co ich przeciwnicy. Jednak i ta bitwa wykazała, że dowództwo niemieckie góruje nad angielskim. W szczególności okazało się, że lotnictwo brytyjskie nie dysponuje takimi siłami, aby mogło zastosować je w taki sposób jak Niemcy.

LA MANCHE — GRÓB LOTNIKÓW

Morze wyrzuciło szczątki samolotu
brytyjskiego

Paryż, 23 czerwca. — Nad wybrzeżem Kanału La Manche nie daleko le Partiel ludność francuska jechała pedzone przez fale szczątki samolotu. Na płytkiej wodzie tuż koło wybrzeża wynurzyły się z fal poczem z ognia kadłuby i straszkane skrzydła. Na bocznych stronach tych szczątków można było wyraźnie rozróżnić czerwono - białe - niebieskie kokardy, oznaki samolotów angielskich. W innym miejscu wybrzeża znaleziono wyrwany motor samolotu, a w niedalekiej odległości szczątki ogona z wymalowanymi brytyjskimi oznakami państwowymi.

POŻAR W SZTOKHOLMIE

Doszczętnie spłonął magazyn materiałów
pędnych

Sztokholm, 23 czerwca. — W ub. czwartek wieczorem wybuchł w Sztokholmie pożar obywatelskich baraków, w których pomieszczone były znaczne zapasy materiałów pędnych, węgla i innych surowców. Pożar zalał całą noc. Obrażmy słupy ognia i dymu uderzały w niebo na wysokość kilkudziesięciu metrów. W czasie akcji przeciwpożarowej wyłoniła się konieczność przeprowadzenia wody przewodami z odległości blisko kilometrów, przy czym w akcji ratowniczej brały udział także ochotnicy, oddziały wojska, oraz ludność cywilna.

General Antonescu naczelnym dowódcą wojsk niemiecko-rumuńskich

Odezwy do armii i narodu rumuńskiego — Michał Antonescu wicepremierem

Bukareszt, 23 czerwca. — Szef państwa wydał ustawę, mianującą ministra stanu i propagandy profesora Michała Antonescu wiceprzewodniczącym rady ministrów. Na czas równoczesnego sprawowania przez szefa państwa obowiązków naczelnego dowódcy wojsk Mołdawii, składających się z oddziałów niemieckich i rumuńskich, wicepremier Antonescu będzie sprawował obowiązki premiera.

Bukareszt, 23 czerwca. — General Antonescu wydał dwie płomienne odezwy, jedną do armii rumuńskiej, drugą zaś do narodu rumuńskiego.

W odezwie do armii m. in. powiedział:

„Żołnierze! Od pierwszych dni podjętej przez mnie walki narodowej, przyrzekłem, iż poprowadzę Was do zwycięstwa. Przyrzekłem Wam, że wymażę hańbę z kart dziejów narodu i usunę najdrobniejszy cień upokorzeń z Waszych czoł i Waszych ramion. Wybiła obecnie godzina świętego boju.

Żołnierze! Ramię w ramię i serce przy sercu walczycie będziecie z najsilniejszą i z najsłynniejszą armią na świecie. Armia ta walczy na ziemi mołdawskiej w obronie naszych granic i za rzecz świętowej sprawiedliwości. Okazicie się godnymi.

Tokio: „Pakt Trzech niewzruszony”

Przemówienie rzecznika rządu japońskiego Ishii — Rząd japoński zawarł pakt
po gruntownej roszwadze

Tokio, 23 czerwca. — Przewaga mocarstw oś w obecnej wojnie oraz bezwarunkowa wierność Japonii dla zawartego przez siebie sojuszu stanowiły główne punkty przemówienia wygłoszonego przez rzecznika rządu japońskiego Ishii na zebraniu Izby Zrzeszenia „Imperial-Rule-Assistance-Association”. Najbardziej tę przewagę oś ocenił Anglia na skutek strat na morzu — oświadczył Ishii, ilustrując swoje wywody obszernym materiałem cyfrowym. Również niemieckie ataki powietrzne nad Anglią pościagnęły za sobą daleko sięgające skutki. Zkolei Ishii omówił stanowisko Stanów Zjednoczonych wobec wojny europejskiej. Kiedy Stany Zjednoczone przystąpiły do wojny światowej dysponowały one dostateczną ilością broni i posiadały zabezpieczone miejsca do lądowania na wybrzeż europejskim. Oprócz tego mogły one otrzymywać amunicję od sprzymierzonych. Dzisiaj sytuacja przedstawia się wprost odwrotnie, a istota przyczyna tej zmiany sytuacji jest Pakt Trzech Mocarstw. Ishii przypomniał następnie, że z miarodajnej strony japońskiej podkreślono już wielokrotnie wołę dotrzymywania jak najskrupulatniej zawartego sojuszu. Rząd japoński zawarł pakt po gruntownej roszwadzie i stanowisko to nie doznało żadnej zmiany.

Wobec Boga, naszego Ojca, wobec historii Rumunii oraz wobec nieśmiertelności rumuńskiego ludu, przyjąłem w dniu dzisiejszym odpowiedzialność za odzyskanie z honorem tego, co w wyniku zdrady zostało nam zabrane!

W godzinie, w której narody przekuwają swe dzieje na polach bitewnych, i w której nie bez ołar wywalczą się słuszne prawo, naród rumuński nie może przystępować się bezczynnie.

Rumuni! W dniu 6 września 1940 roku Opatrzność nałożyła na mnie odpowiedzialność za kraj rozdarty i powaśniony. Przyśięgam, iż każda chwila poświęcę sprawie świętych praw i dążeń rumuńskiego narodu do godności. Wybiła godzina, w której mogę dopełnić złożonej przeze mnie przysięgi.

Przystępujemy do walki!

Rozmowy

Wangczingwei - Matsuoka

„Stabilizacja Dalekiego Wschodu
największą misją Japonii i Chin”

Tokio, 23 czerwca. — W czasie przyjęcia na cześć Wangczingweia oświadczył japoński minister spraw zagranicznych Matsuoka, że największą misją Japonii i Chin jest przywrócenie trwałego pokoju i stabilizacja Dalekiego Wschodu. Po przyjęciu, w którym brał udział obaj ministrowie sił brojących, oświadczył szefowie generalnego admirałskości, minister skarbu, przewodniczący obu izb parlamentarnych, urzędu planowania i urzędu dla Chin, nadto ambasador w Nankinie, pomiędzy Matsuoka a Wangczingweiem odbyła się dłuższa rozmowa.

Francja czuwa

Odpowiedź na zakusy względem Somali

Nota protestacyjna z powodu stanowiska brytyjskiego względem francuskiego
kraju kolonialnego — Odsłonięcie właściwych kuliów napadu na Syrię

Genewa, 23 czerwca. — Z Vichy donoszą: Rząd francuski za pośrednictwem swego ambasadora w Madrycie Pietri wyraził brytyjskiemu ambasadorowi w Madrycie sir Samuelowi Hoare notę protestacyjną przeciwko nie dającym się ekwalifikować zachowani Anglików wobec francuskiego kraju Somali.

W nocie wrocławskiej rządowi Stanów Zjednoczonych za pośrednictwem ambasadora Francji w Waszyngtonie, zostało stwierdzone, iż w dniu 9 czerwca 1941 general Wavell jako generalny delegat rządu brytyjskiego w sposób oficjalny przy pomocy listów i okólników notyfikował prawne ultimatum, aby francuski kraj Somali podparadował się w sposób kategoryczny najemnikom z pod znaku de Gaulle. General Wavell sprzeciwowił swoje poglądy oświadczył, że jeśli ta kolonia nie zechce walczyć po stronie Anglii, wprowadzi się przeciwko francuskiemu krajowi Somali natychmiastową zastrzeżoną blokadę.

Droga tego ultimatum chciało osiągnąć niezwykły cel, mianowicie zmusić ludność do buntu przeciwko własnej ojczyźnie. Jak wiadomo ludność francuskiego kraju Somali jednomyślnie zamianowała swą lojalność dla rządu marszałka Pétaina.

Ludność francuskiego kraju Somali musiała zaprotęstować przeciwko nieludzkim metodom, za które Anglii będą musieli ponieść całkowite odpowiedzialność.

Paryż, 23 czerwca. — Jeżeli rząd brytyjski pragnie, jak twierdzi, ustania rozlewu krwi — pisze z bezwzględna otwartością „Action Française” — to posiada on w swych rekach jedyny sposób na to. Siko rząd angielski cofnął swoje twierdzenie jakoby niemieckie oddziały wojskowe znajdowały się w Syrii, to obecnie powinien on uznać konsekwentnie swój błąd i wycofać swe wojska. Jednak rząd brytyjski — jak pisze dalej „Action Française” — stracił zrozumienie dla suwerenności innych krajów.

„Times” domaga się prawdziwej egzystencji

ny na 8 lipca powołano ogółem 19 z spośród najwybitniejszych prawników francuskich i znawców prawa państwowego, oraz znanych b. polityków i posłów. Na przewodniczącego tego komitetu powołał szef państwa francuskiego sekretarz stanu Josepha Barthelemy.

NOWE ZNAKI SAMOLOTÓW FRANCUSKICH

Jak odróżnić samoloty nieprzyjacielskie
od własnych w Syrii?

Paryż, 23 czerwca. — Francuskie i angielskie samoloty wojskowe posiadały do tychczas identyczne oznaki przynależności państwowej, mianowicie niebiesko - białe - czerwone rozety lub trójkolorowe pola na skrzydłach. Z tego powodu różniczenie pomiędzy nieprzyjacielem a swoim w walkach powietrznych w Syrii było bardzo utrudnione. Wobec tego samoloty wojskowe rządu francuskiego w Syrii przyjęły nowe oznaki, celem wyraźnego stwierdzenia swojej przynależności. Głowiec motorów samolotów francuskich zostały pościagnięte żółta lub czerwona farba, a ponadto pewne części skrzydeł zostały pomalowane w żółte i czerwone pasy. Naturalnie samoloty francuskie zatrzymały swój dotychczasowy znak narodowy, mianowicie niebiesko - białe - czerwona kokarda.

ZACIĄGANIE KOBIET?

Przerazające rozmiary braku okrętów
w Anglii

Genewa, 23 czerwca. — „Times” z dnia 16 czerwca przynosi wiadomości, rzucające jasne światło na katastrofalne rozmiary braku okrętów w Anglii. Mianowicie korespondent tego dziennika w Ottawie donosi o planie użycia kobiet kanałowych do służby wojennej po drugiej stronie Oceanu. Brane są przy tym pod uwagę jedynie najlepiej wykwalifikowane kierownice samochodów. Większej ilości tych kobiet nie da się jednak wysłać na ocean, a to z braku niezbędnych okrętów dla ich transportu. Jak donosi w dalszym ciągu korespondent, również dostawa środków żywności dla Anglii za pośrednictwem tych transportów jest bardzo wątpliwa.

ILU NIE ZDOŁAŁO UCIEC?

Straty Australijczyków i Nowozelandczyków na Krete

Sztokholm, 23 czerwca. — W czasie bitwy wojsk pancernych koło Sollum oddziały australijskie i nowozelandzkie poniosły znowu znaczne ofiary. Australijski minister wojny zakomunikował w izbie reprezentantów w Canberra, że według informacji międzynarodowego Czerwonego Krzyża w czasie kampanii na Krete dostało się do niewoli przeszło 9.000 brytyjskich nowozelandzkie i australijskich oficerów i żołnierzy, zaś 5.951 Australiozów nie powróciło z Krety.

METRO MA POWODZENIE

Wzrost ruchu komunikacyjnego
w Paryżu

Paryż, 23 czerwca. — Paryskie towarzystwo kolei podziemnej publikuje interesujące cyfry, dotyczące ruchu pasażerskiego. W miesiącu marcu Metro przewiozło 86.625.498 pasażerów, co oznacza wzrost w porównaniu z marcem 1940 r. o 36.358.119 osób. Wpływ w tymże miesiącu wyniósł 101,5 milionów franków, co oznacza wzrost wpływów wobec tego samego miesiąca w roku ubiegłym o 47 milionów franków.

UKRADŁ 10 TYSIĘCY FUNTÓW

Angielski major skazany za sprzeniewierzenie na 7 lat ciężkiego więzienia

Genewa, 23 czerwca. — Prasa angielska przynajmniej odczennie nowe sprawozdania z rozpraw przed sądami wojennymi przeciwko oficerom, którzy dopuścili się sprzeniewierzeń i innych podobnych przestępstw. Według doniesienia „Daily Express” major John Gibson z arystokratycznego pułku „Duke of Wellington” został skazany na 7 lat ciężkiego więzienia za sprzeniewierzenie sumy około 10.000 funtów, którą miał wpłacić do kasy korpusu wojsk technicznych w Leeds.

„PIERWSZY RAZ OKO W OKO”

Oświadczenie brytyjskiego generała
o bitwie pod Sollum

Szanghaj, 23 czerwca. — „Po raz pierwszy wojska brytyjskie stanęły oko w oko wobec wojsk niemieckich w równych warunkach” — oświadczył pewien angielski generał brygady jeszcze w dniu 16 czerwca w wywiadzie opublikowanym we czwartek w prasie szanghajskiej. General oświadczył dalej, że wojska brytyjskie posiadały przy najmniej równe uzbrojenie pod względem tanków i innych jednostek zmechanizowanych jak i Niemcy, przy czym stwierdził, iż Anglii są zdania, że nawet górują liczebnie nad swymi przeciwnikami.

„Jak donosi „Associated Press”, znany angielski dziennik i prasowłazny W. Lasham miał się w jednym ze swych wywiadów, iż dotychczas ratunkiem dla brytyjskiego imperium będzie przetrwanie dla Stanów Zjednoczonych.

(c. d. n.)

